

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

22. ČÍSLO / XXVI. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

3. ČERVNA 2018

Z obsahu:

Křest – oblečení v Krista
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 16. května 2018
- strana 2 -

Svatý Jan Grande
Libor Rösner
- strana 4 -

**O čem mluví
ta mlčící socha?**
Homilie moravského
metropolitě,
olomouckého arcibiskupa
Mons. Jana Graubnera
v předvečer svátku
sv. Jana Nepomuckého
- strana 5 -

**„Budu vládnout ve
Španělsku“**
Fr. Štěpán M. Filip OP
- strana 7 -

**Vítej, věrný služebníku,
opět mezi svými (2)**
PhDr. St. Vejvar, Ph.D.
- strana 9 -

Vizionář:
**Tajemství zjevení
v Tre Fontane (9)**
- strana 11 -

**Istanbulská úmluva -
co obsahuje
a proč ji odmítnout**
Mgr. Daniel Dehner
- strana 12 -

Křest – oblečení v Krista (Gal 3,26–27)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
16. května 2018 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnes zakončíme cyklus katechezí o křtu. Duchovní účinky této svátosti, neviditelné zraku, ale působící v srdci toho, kdo se stal novým stvořením, se vyjadřují předáním bílého roucha a hořící svíce.

Po koupeli znovuzrození, schopné stvořit člověka znovu podle Božího vzoru v opravdové svatosti (srov. Ef 4,24), se již od prvních staletí jevílo jako přiro-

zené oblékat nově pokřtěné do nových bílých šatů připodobňujících k záři života uděleného v Kristu a v Duchu Svatém. Bílý oděv symbolicky vyjadřuje to, co nastalo ve svátosti, a hlásá proměnění božskou slávou.

Co znamená obléci se v Krista, připomíná sv. Pavel, jenž vysvětluje, jaké ctnosti mají pěstovat pokřtění: „Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru,

mírnost a trpělivost. Snásejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. [...] A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti.“ (Kol 3,12–14)

Také obřad předání plamene rozžatého od velikonočního paškálu připomíná účinek křtu: „Světlo Kristovo,“ říká kněz. Tato slova vyjadřují, že světlem nejsme my, nýbrž Ježíš Kristus (srov. Jan 1,9; 12,46) zmrtvýchvstalý, který přemohl temnoty zla. Jsme povoláni přijmout jeho zář! Jako plamen velikonočního paškálu rozžihá jednotlivé svíce, tak láska vzkříšeného Pána rozněcuje srdce pokřtěných a naplňuje je jasnou a vroucností. A proto se již

Pokračování na str. 6

Při pohledu na Nejsvětější Srdce Ježíšovo nám může přijít na mysl, že jsme jen ubozí hříšníci – a stejně jako sv. Jan Grande bychom si každý mohl dát za své jméno přívěsko „velký hříšník“ (str. 4–5). Zároveň je zde však křesťanská naděje, že Ježíšovo Srdce, které lidi tolik milovalo a miluje, se nechalo za hříchy všech probodnout kopím na kříži. (str. 7–8) Takže se nabízí řešení, jak účinně bojovat se svojí hříšností: odpovědět naší láskou na lásku Srdce Ježíšova, a to láskou k Trojjedinému Bohu i k lidem.

Plodem takové lásky je pak stát uprostřed tohoto světa a být nástrojem Ježíšovy božské moci, jako tomu bylo i v případě uzdravení ochrnutlého, o němž čteme v dnešním evangeliu. Ježíš ho jistě mohl uzdravit jindy než v sobotu, a mohl tak učinit i v soukromí. Avšak svět potřebuje vidět i velké Boží činy, které ukazují nejen na to, kdo je skutečným Pánem tohoto světa, ale i na to, jak Bůh nekonečně miluje každého člověka – bez ohledu na společenské zvyklosti a předsudky.

Stát uprostřed tohoto světa jako svědek a nástroj moci a lásky Trojjediného Boha pak znamená jediné: mít Boha ve svém srdci. Položme si v této souvislosti otázku, kterou přednesl arcibiskup Jan Graubner v pražské katedrále v předvečer svátku sv. Jana Nepomuckého: „Pokud znají lidé nevěřící či vzdálení jako křesťana jenom mne, mohou se ve mně

Editorial

setkat s Bohem?“ (str. 5–6) To je důležité pro dnešní svět: zda stojí uprostřed něj křesťan se srdcem naplněným Bohem, anebo jen křesťan, který Boha kvůli sobě samému odsunuje až na vedlejší kolej. Tuto realitu je třeba přijmout do svého života a je nanejvýš nutné usilovat o to, abychom svoji touhu změnit tento svět založili na proměně vlastního srdce. Vždyť tam, kde nevládne Bůh, který je Láskou, se logicky vytrácí síla milovat, a to pak činí život opravdu těžkým.

Olomoucký arcibiskup upozornil na jeden z hlavních problémů dnešní doby: na přehnané soustředění se na sebe, na svá práva, na své pohodlí. Možná si myslíme, že přece máme nárok na svá práva – ano, ale jen v tom případě, že je to ve shodě s Božím přirozeným řádem a s jeho svatou vůlí; a že Bůh je na prvním místě, ne my. Je znamením doby, že ve jménu lidských práv se pokrývá, ba i převrací přirozený řád Boha – Stvořitele, a to bez jakékoliv výčitky svědomí. Proto je třeba mít se na pozoru před takovými záležitostmi, jako je ratifikace Istanbulské úmluvy. (str. 12–13) Snad se ještě s pomocí Boží a na přímluvu svatých českých patronů a Panny Marie podaří zvrátit stav věci v skutečný prospěch člověka, jehož Stvořitelem je Trojjediný Bůh.

Někoho při návratu těla kardinála Josefa Berana do Česka před několika týdny mohlo napadnout – v souvislosti s politickou situací v naší zemi –, že se snad ještě kardinál vracet neměl, když se k moci dostávají ti, kdo byli příčinou jeho „vyhnanství“ v Římě. Ale možná právě proto, že je nejvyšší čas opět pozvednout jasný hlas, který se nebojí oslavovat Boha a povzbudit sebevědomí českého národa, bylo potřeba, aby se kardinál Beran vrátil a promluvil skrze svědectví, jež vydal v nedávné minulosti, jak čteme i v tomto čísle Světla. (str. 9–10) Je to svým způsobem výzva pro každého z nás: stát po vzoru sv. Jana Nepomuckého, kardinála Josefa Berana a mnoha dalších světců a významných historických osobností uprostřed našeho národa, a podobně jako onen ochrnutlý v Markově evangeliu být nástrojem Boží moci a lásky, být hlasatelem Trojjediného Boha, v němž je obsažena veškerá dokonalost, moudrost a vědění. Kdo jiný může tomuto světu říci, že jsme Božím obrazem, a proto bychom se měli k Bohu přibližovat, a ne se od něj vzdalovat, když ne my, katolíci křesťané, jejichž srdce by měla být podobná Srdci Ježíšovu?

Ježíši tichý a pokorný srdcem, přetvoř naše srdce podle Srdce svého! Pomoz nám být tomuto světu svědky tvé božské moci a lásky k lidem!

Daniel Dehner

Poček si na Ježíšovu družinu u cesty na pokraji obilního lánu. Prohlédni si dobře přicházející zástup. Všimni si, že Ježíše doprovázejí nejen jeho přátelé, ale i ti, kteří se neteší z jeho příchodu. Brzy poznáš, co je sem přivedlo.

Ježíšovi učedníci jsou unaveni a hladoví. V jeho společnosti nemyslí na své pohodlí. Řídí se jeho doporučením a *nevzali si na cestu mošnu*⁽¹⁾. Posílí se jen tak za pochodu: zralé obilí jim nabízí možnost skrovného posílení. Trocha zrn vydrolených z klasů, to je celý jejich oběd. Kdo by jim mohl závidět to hladové sousto?

A přece je tu někdo, komu se to nelíbí. Farizeové se nad tímto obědem chudých pohoršují. Místo aby hladovým nabídli něco ze svých bohatých zásob, odsuzují je a chtějí učinit Ježíše odpovědným za porušování Mojžíšova předpisu. *Jak to...?* Ptají se s netajenou povýšeností. Není to však otázka, která by měla být položena spíše jim? **Jak to**, že nevidíte, že tu jde o základní lidskou potřebu, jak to, že jste nejen tak nevšímaví, ale dokonce bezcitní?

Jejich jednostranný pohled pramení ze zatvrzelosti jejich srdce. Je důsledkem úmyslu, který je přivedl do Ježíšovy blízkosti. Je to řeč pýchy, která nesleduje ani spravedlnost ani nápravu, ale vlastní nadřazenost. Oni nechtějí poznat Ježíše, nechtějí slyšet jeho pravdu. Nepřicházejí kvůli tomu dobrému a krásnému, co vychází z jeho úst i z jeho skutků. K tomu všemu jsou hlouzí a slepí. Oni jen ostražitě čekají, kdy uvidí nebo uslyší něco, co se jim bude hodit do předem připraveného klišé. Oni ani nechtějí, aby Ježíš byl dobrý. Hodí se jim, jestliže nedbá Zákona, a byli by nejraději, kdyby se rouhal Bohu. Není to smutné, když se někdo přibližuje k Ježíši jen proto, aby se utvrdil ve svém odmítavém postoji?

Kdykoliv se chystáš vyslovit slova kritiky, která tě páli na jazyku, zkoumej pečlivě svůj postoj ke svým bližním. Nezveličuješ si jejich pochybení, aby vynikla tvoje domnělá spravedlnost? Raději neotevírej svá ústa, dokud si nejsi jist, že tě vede jen jedno jediné: dobrotivá láska chápajícího srdce.

Právě dobrota je to, čeho se Ježíšovým odpůrcům nedostává. Všimni si dobře, že bez dobrotivého a upřímného srdce nemohou ani správně chápat to, co dobře znají. *Nikdy jste nečetli...?*

Četli, ale neporozuměli. Ačkoliv znají Písmo lépe než jiní lidé, nejsou schopni vnímat jeho skutečný smysl, který Bůh zjevil lidem. Samo vědění bez srdce, které není schopno

spolupráce, protože *odumřelo* pýchou, je bez užítku, ne-li na škodu.

Vstup do synagogy, kde se lid sešel, aby slyšel Boží slovo, protože je právě sobota. Smí v den, který je Jemu zasvěcen, Bůh jenom promlouvat, nebo smí také prokázat dobro? Mezi všemi, kteří se tu shromáždili, nachází Ježíšova pozornost právě toho, který Jej dnes nejvíce potřebuje. Ten nešťastník už léta strádá, protože mu *odumřela ruka*. Nic tak Ježíše nepřitahuje jako lidská bída. Nepokoušej se ji tedy zakrývat a zapírat sám sobě. Přiznáš si, co vše ti *odumřelo*? Jinak se těžko dočkáš pozvání: *Vstaň a pojď doprostřed!*

Vnimej napětí, které tu zavládlo. Pokloň se Ježíši, který je nejen Pánem soboty, ale i situace: *Je dovoleno v sobotu činit dobře, či zle?* Všimni si hlubokého ironického podtextu: **Dovolíte mi udělat to, co Bůh ukládá jako povinnost?** Divíš se, že neodpovídají? Tváří v tvář pravdě pyšný člověk oněmí. On totiž nestaví na pravdě, ale na smyšlence, která se mu před očima tak rozbujela, že již nic jiného vidět ani nemůže. To mu znemožňuje nejen správné poznání, ale především lásku.

Právě tato *tvrdost srdce zarmoutila Ježíše* nejvíce. Ona totiž způsobí, že fakty usvědčená a zaskočená pýcha sáhne po svém jediném argumentu, a tím je argument síly. K uhájení svého postavení je schopna jakéhokoliv bezpráví. Nediv se proto, že pýcha se tak pachtí po moci. Máš-li co do činění s následovníky farizeů, neslibuj si mnoho od dialogu a přesvědčivých důkazů. V rozhovoru s nimi neuspěl ani sám Ježíš. Spíše pros o zázračné uzdravení.

Zjistíš-li však sebemenší náznaky, že i tobě *odumírá* srdce, pospěš za Ježíšem, dokud je čas. On ví, že *máš svůj poklad v nádobě hliněné*. Představíš-li Mu svou

Liturgická čtení

1. čtení – Dt 5,12-15

Toto praví Hospodin: „Zachovávej den sobotní a svět ho tak, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty, ani tvůj syn a tvá dcera, ani tvůj otrok a tvá otrokyně, ani tvůj býk a tvůj osel, žádný tvůj dobytek, ani přistěhovalec, kterého jsi přijal k sobě – aby si mohl odpočinout tvůj otrok a tvá otrokyně jako ty. Pamatuj, žes byl otrokem v egyptské zemi, že Hospodin, tvůj Bůh tě vyvedl odtamtud mocnou rukou a napřaženým ramenem. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, abys zachovával den sobotní.“

2. čtení – 2 Kor 4,6-11

(Bratři!) Bůh, který řekl: „Ať ze tmy zazáří světlo!“, zazářil i v našem srdci, aby osvětlil (lidi) poznáním Boží velebnosti, která je na Kristově tváři. Poklad (víry) máme v nádobě hliněné. To proto, aby se ta nesmírná moc připisovala Bohu, a ne nám. Ze všech stran se na nás valí trápení, ale nesoužíme se. Býváme bezradní, ale ne zoufalí. Býváme pronásledováni, ale ne opuštěni. Býváme sráženi k zemi, ale ne zničeni. Stále prožíváme na svém těle Ježíšovo umírání, aby i Ježíšův život byl patrný na našem těle. Tak jsme my zažíva stále vydáváni na smrt pro Ježíše, aby i Ježíšův život byl patrný na našem smrtelném těle.

Evangelium – Mk 2,23-3,6

Jednou v sobotu procházel (Ježíš) obilím. Jeho učedníci začali cestou trhat klasy. Farizeové mu řekli: „Hle, proč dělají, co se v sobotu nesmí?“ Odpověděl jim: „Nikdy jste nečetli, co udělal David, když byl v nouzi a měl hlad on i jeho družina? Jak vešel do Božího

Dokončení na str. 13

bídu v upřímnosti, Bůh, který řekl: „Ať ze tmy zazáří světlo!“ *zazáří i ve tvém srdci, aby tě osvětlil poznáním Boží velebnosti, jak se zračí na Kristově tváři*⁽²⁾.

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Mt 10,10;

⁽²⁾ srov. 2 Kor 4,6.

Svatý Jan Grande

Sám sebe nazýval Janem, velikým hříšníkem (španělsky Juan, Grande Pecador). Ovšem tím, jak žil, přiměl církev, aby z tohoto přízviska vymula podstatné jméno „Pecador“ a jako Jana Grande, tj. Jana Velikého, jej zařadila do seznamu svatých.

Světlo světa spatřil 6. března 1546 v městečku Carmona, ležícím nedaleko Sevilly. V 11 letech stál sklíčen nad otevřeným otcovým hrobem. Měl po něm převzít soukenickou živnost, proto odešel do Sevilly, aby se vyučil soukenickému řemeslu u tamních cechovních mistrů. Když se v 17 letech vrátil domů, vše nasvědčovalo tomu, že v otcových stopách půjde jistým krokem. Byl šikovný, o zakázky tudíž nebyla nouze a obchod celkem úspěšně vzkvétal. Jenomže Janovi přinášely zisky jen mizivé potěšení, pociťoval z veškerého toho hemžení a pachtění toliko prázdnotu, „naplňovanou“ navíc stupňující se krizí víry. Aby utišil bouři ve svém nitru, rozhodl se vzdát se načas dílny, obchodu i domova a vypravil se do poustevny sv. Eulálie u Marchena, kde se celý rok věnoval modlitbě, postům a rozjímání. Snažil se tak zažehnat krizi víry, která mu jakožto poctivému katolíkovu nedávala spát. Současně se ale snažil najít odpověď na otázku, která jej už drahý čas pronásledovala – a sice: Kde ho chce Bůh mít?

Po roce dotazování odpověď našel: Bůh po něm chce, aby se oddal službě nemocným a trpícím. Počínaje návratem z poustevny začal tento Boží plán uskutečňovat, prozatím však v nejasných konturách. Přijal do svého domu jeden pár nemocných starších manželů a živil je ze svého. Začal si na znamení své nehodnosti říkat *Juan, Grande Pecador* – Jan, velký hříšník, oblékl si žíněnou halenu a těmito pozvolnými kroky vcházel pomalu, ale jistě na novou cestu svého pozemského putování.

Definitivně a bez ohlížení se zpět na ni vkročil v roce 1566, když přesídlil do Jerez de la Frontera, města v provincii Cádiz, aby zde žil pro nemocné, zejména pro nevléčitelně nemocné. Jelikož opustil řemeslo, musel na jejich vyživení vydělávat žebrotou. Zbožný mladík pečující o ty nejpotřebnější, chodící denně na mši svatou a s nevidanou usebraností trávící chvíle před oltářem brzy vzbudil pozornost místního obyvatelstva. Lid města Jerezu

de la Frontera oslovil jeho příklad pokory a dobroty a Jan tak získával stále více prostředků pro své bohumilné dílo.

Pak přišel rok 1574. Jestli se až dosud těšil mladý dobroděj všeobecnému uznání, tak od tohoto roku vzrostlo v netajený obdiv. V kraji vypukla jedna z mnoha epidemií a nakažených bylo mnoho. Ještě mnohem větší katastrofě zabránil Juan, Grande Pecador, který sbíral ubožáky vypuzené svými blízkými na ulici, aby nenakazili nikoho v domech, zahrnul je svou starostlivou péčí a s pomocí katedrální kapituly a vlivných občanů založil špitál Panny Marie Hromniční „Hospital de la Candelaria“.

Nejpozději v témže roce uslyšel, že není jediným, kdo se ve slunném Španělsku stará o tyto ubožáky. Velice ho zaujala myšlenka sv. Jana z Boha, myšlenka uveřejněná v čin prostřednictvím Milosrdných bratří, tedy Špitálního řádu milosrdných bratří, který tento velký světec založil a zdárně vedl.

Vydal se proto poté, co ustalo smrtelné nebezpečí, do sídla řádu v Granadě, kde okamžitě poznal, že bratři hovoří je-

Svatý Jan Grande

ho jazykem činné lásky. Přijal tedy na místě regule řádu a po návratu do Jerezu je vetknul do chodu špitálu. V tomto andalusluském městě jako nový milosrdný bratr založil též komunitu, stal se jejím prvním představeným a zároveň i novicmistrem.

Myšlenka i její nositel přivábili vbrzku houf žadatelů o vstup do řádu, a protože byli všichni opravdu nadchnuti Duchem Božím pro službu trpícím bližním, nemusel „velký hříšník“ ve své mladé komunitě řešit žádné závažné problémy. Sám jeho příklad, tak výrazný, tak následováním hodný, burcoval bratry k tomu, aby se stávali Veronikami a Šimony z Kyrény všem potřebným a také příkladnými řeholníky podle srdce Kristova.

Pohled na jejich představeného, oddaného bezvýhradně službě nemocným, ponořeného ve volném čase do modlitby a rozjímání (pokud si vůbec nějaký volný čas našel), pak přiměl sevillského biskupa Cristóbalu Rojase Sandovala y Alcegu, aby jej pověřil reformou špitálnictví v Jerezu a okolí. „Cílovou skupinou“ se tak stali ti nejmuchdší.

Natolik na sevillského ordináře zapůsobilo počínání pokorného bratra Jana, jenž procházel ulicemi města a hledal v nich nemocné, které, když nebyli schopni dojet do špitálu po svých, bral na záda a osobně je do zařízení prosyceného ovzduším lásky zanesl. S lékařem pak denně všechny pacienty umístěné ve špitále obcházel a živě se zajímal o jejich zdravotní stav. Když nepečoval o nemocné, sháněl pro ně spolu s bratry prostředky, obstarával též pro špitál a klášter vodu a dřevo. Ač své nemocné miloval a velice rád o ně pečoval, nade vše miloval Pannu Marii a nejraději svůj čas trávil na mši svaté. Krom nemocných se věnoval i dětem, které kolem sebe seskupoval na ulicích a učil je katechismu. Jeho pozornosti neušli ani vězni či prostitutky, které se snažil přimět k nápravě. Pokud u některé viděl tendenci „jít a už nehřešit“, vytvářel jí pro toto rozhodnutí podmínky. Ty polepšené umisťoval v dobrych křesťanských rodinách, aby jim i toto prostředí pomohlo šikmou plochu opustit, případně jim našel manžela. Městskou správu v Jerezu navíc přiměl zavřít ve městě všechny veřejné domy.

Jméno představeného špitálních bratří šlo od úst k ústům stále více s přídomek „Grande“, tj. „Veliký“. Zasloužil si ho

O čem mluví ta mlčící socha?

V předvečer svátku sv. Jana Nepomuckého se v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha konala 15. května 2018 bohoslužba ke cti tohoto světce, jejímž hlavním celebrantem byl olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner. Otiskujeme text homilie moravského metropolitů, v níž nalezneme odpověď na otázku: Má tento národní patron Čech a vzor diskrétního naslouchání co říci dnešku?

Milý otče kardinále, drazí bratři v biskupské, kněžské a jáhenské službě, milé sestry a drazí bratři, vzácní hosté! Děkuji za pozvání a za možnost slavit spolu s vámi sv. Jana Nepomuckého, který u nás sice nevyhrál v soutěži o nejznámějšího Čecha, ale zcela jistě nemá mezi Čechy žádného konkurenta v počtu soch na spoustě míst nejen ve střední Evropě, ale

i v některých jiných světadílech. Jan nebyl stavitelem mostů, ani na mostech nekázal, a přece jeho socha káže na tolika mostech světa.

Jsem rád, že se Pražané ke svému světcovi opět veřejně hlásí, a to nejen modlitbou, ale i veřejnou lidovou oslavou, která je nejen svědectvím o hezké tradici a katolické zbožnosti. Ona taky ukazuje, že jsme překonali některé ideologické interpretace minulé doby a znovu objevili některé hodnoty, na něž máme být správně hrdí. Putujeme na Karlův most k soše světce, která se stala inspirací pro vznik tisíců dalších po celém světě.

O čem mluví ta mlčící socha?

Ona nestojí v tichém kostele, ale uprostřed ruchu světa, na mostě, přes nějž prochází mnoho lidí. Jako by nám chtěl sva-

tý Jan říct: dnešní svět potřebuje vidět živé světce a setkávat se s nimi v ruchu života. Pokud znají lidé nevěřící či vzdálení jako křesťana jenom mě, mohou se ve mně setkat s Bohem?

Světce uprostřed světa je v kněžském šatě. Má jasnou identitu. On se veřejně identifikuje s církví, nic neskrývá. Víme o něm, že se dovedl postavit proti králi, aby hájil právo církve i svobodu práva, a to i za cenu života. Dnes se nám zdá, že církev není utlačována a v demokracii jsou lidská práva zaručena. Jak často se však šlape po duchovních hodnotách? Jak často se upírá samému Bohu právo na člověka? Jak by se asi dnes zachoval svatý Jan Nepomucký? On je už v nebi, ale od svých ctitelů čeká, že půjdou v jeho stopách a odvážně se postaví za Boží zákon před mocnými tohoto světa, kterými nejsou jen vládcové, ale ještě více tak zvané veřejné mínění.

Svatý Jan má prst na ústech. Dovedl v pravý čas mluvit, ale v pravý čas taky mlčet. V době rozvinutých sdělovacích prostředků jsme zvyklí množství informací přijímat i vydávat. Při tom někdy ztrácíme cit zodpovědnosti za slovo, které může nejen informovat, potěšit, poučit, ale taky zranit, zarmoutit či pohoršit, vzít naději či chuť ke snažení. Svatý Jan stojící na místě proudících davů, v centru turistického ruchu, má otevřené obě oči i uši, ale zavřená ústa. Jako by nám tím gestem říkal: nezavírejte oči před světem a jeho radostmi či bolestmi. Musíte umět naslouchat. Před otevřením úst je však třeba dobře vážit, jak to dělal prestižní právník a dobrý advokát Jan. Vede-li nás k naslouchání empatie, při zvažování o předání informace musí rozhodovat láska.

Janovo mlčení se však vztahuje i na zpovědní tajemství. Ano, Jan mluví dnešním lidem i o zpovědi, o úžasném daru Božího milosrdenství. Ukazuje totiž nejen vysoký ideál svatého hrdiny a mučedníka, ale připomíná i lidskou slabost a hříšnost,

nejen svým ctnostným životem, nýbrž i zázraky, které se udály na jeho přímluvu. Třeba onen případ paralyzovaného chlapce, s jehož chorobou si žádný lékař nevěděl rady. Jan Grande, vědom si moci přímluvy Matky Dobré rady, odvezl nebohého hochy do kostela Panny Marie Milosrdné, kde usilovně prosil o jeho uzdravení. Netrvalo dlouho a chlapec odhodil berle, narovnal se a začal normálně chodit. Anebo zázrak s rozmnožením pokrmů: V klášteře jednou navečer chybělo jídlo pro zástup lidí, kteří se v nezvykle velkém počtu shromáždili před fortanou. Jan věděl, že v klášterní spíži je schováno něco málo masa a chleba, jenže to bylo určeno pro pár posledních pacientů, kteří toho večera ještě nejedli. Přesto bez otálení nařídil rozdat i ten zbytek mezi hladovějící příchozí. Bratři přes vnitřní nesouhlas pro tyto poslední kousky do spíže odešli a ke svému velkému překvapení zjistili, že se police spíže prohýbají pod zásobami masa a chleba. Podělili každého z toho velkého počtu hladových a nasýtily se nakonec i pacienti, pro něž byly potraviny původně určeny. Jan měl také dar proctví – předpověděl například drtivou porážku neporazitelné španělské Armady⁽¹⁾, se kterou nikdo nepočítal a kterou Španělům skutečně uštedřili Angličané. Všechny tyto skutečnosti samozřejmě ještě zvyšovaly jeho úžasnou pověst.

Tento věhlas zbožného milosrdného bratra došel svého vrcholu 2. června 1996, když jej papež Jan Pavel II. prohlásil za svatého. Mohl tak učinit díky beatifikaci, kterou 13. listopadu 1853 vyhlásil Pius IX., a také díky zázraku, který na přímluvu tehdy ještě bl. Jana Grandeho doznala krakovská sestra felicianka Maria Regina Hoeflichová, když se o uzdravení modlila před jeho obrázkem.

Kanonizace sv. Jana Grandeho proběhla téměř na den přesně od jeho smrti, jež nastala 3. června 1600 během morové epidemie, která zachvátila město a okolí. Bratr Jan tehdy ošetřoval lidi zachvácené černou smrtí a nabídl Bohu svůj život výměnou za pominutí epidemie. A Bůh jeho oběť přijal. Mor ustal v den smrti Jana, velkého světce.

Poznámky:

⁽¹⁾ Flotila, kterou nechal postavit Filip II. Španělský pro invazi do Anglie. [pozn. red.]

kteřá potřebuje odpuštění a Boží milosrdenství. Ne vlastní snahou dosáhneme svatosti, ale spoluprací s Boží milostí. Uznat chybu je někdy těžké. Vyznat ji člověka pokojuje, ale taky vystavuje Božímu milosrdenství, které uzdravuje. O kolik bychom byli klidnější, svobodnější a taky zdravější, kdybychom uměli dobře a často užívat tuto uzdravující svátost!

Jan Nepomucký je nejčastěji zobrazován s křížem v ruce. Soustředěně hledí na Ukřižovaného. Jako by chtěl k němu přivést i náš pohled a prozradit nám, kde se hledá síla k životu světce. Zahledění na Krista evangelií si vtiskujeme do srdce jeho podobu a osvojujeme si model křesťanského jednání. Proto čteme Biblii. Zahledění na Krista ukřižovaného v modlitbě a meditaci prožíváme setkání lásky s tím, který tak mimořádně ukazuje lásku k nám až do krajnosti. Máme-li pak milovat jako on, máme v jeho příkladu vzor míry pro lásku až do posledního dechu. Váháme-li někoho milovat, nebo se pokoušíme z povinnosti lásky nějak vymluvit, vidíme v Ježíši toho, který dal život nejen za dobré, ale za všechny, a to dřív, než oni začali milovat. Milovat jako Ježíš znamená milovat jako první. Tak je možné milovat právě ty, kteří nemilují nebo kteří se nezdají lásky hodní.

Jedním kořenem hlavních problémů dnešní doby je přehnané soustředění na sebe, na svá práva či na své pohodlí. Máme-li pak na prvním místě, které patří Bohu, své já, znamená to, že Boha stavíme na vedlejší kolej. Pak ovšem, když v nás nevládne Bůh, který je Láska, logicky ztrácíme sílu milovat. A chybějící láska dělá pak život těžkým.

Přehnané soustředění na sebe vede i k tomu, že sami chceme jako bohové rozhodovat o tom, co je dobré a co je zlé, posuzovat podle sebe. Někdy se dokonce odvoláváme na vlastní svědomí. Svědomí je ovšem Boží hlas v srdci člověka a ne všechno, co nás napadne, nebo po čem zatoužíme. Svätý Pavel píše, že nestaví ani na posuzování druhých, ani na pocitu klidného svědomí, ale na Bohu. Ten bude soudit. A to má být první starostí křesťana: co na to Bůh, jako to vidí on? Každý den jde o spoustu maličkostí, které rozhodujeme. Pokud se poctivě učíme hledat Boží přání, jsme na správné cestě ke svatosti.

Socha sv. Jana Nepomuckého stojí nejčastěji na mostě, který spojuje dva břehy. Víme přitom, že byl člověkem věrným a pevným. Zdá se mi, že dnešní době, která na jedné straně trpí zbytečnými konflikty a na straně druhé kvůli tak zva-

né politické korektnosti zbaběle pošlapává skutečné hodnoty, ukazuje na nutnost pevného charakteru, který je věrný a zároveň moudrý, protože stojí v Boží pravdě a nechá se opracovávat Boží láskou.

Vypráví se o slavném Michelangelovi, že když ho někdo obdivoval, jak dokáže vytvořit tak krásnou sochu, odpověděl, že on ji nevytvořil. Ona už byla schována v kusu kamene. On jenom odstranil všechno zbytečné. I pohled na sochy Jana Nepomuckého nám mohou připomínat, že světec, kterým se máme stát i my, je už v nás. Jen je třeba všelicos odstranit.

Drazí přátelé, dívali jsme se chvíli na svatého Jana, který nás přitáhl na tuto pouť. Hleděli jsme víc na sochu, než na historickou osobu a jeho životopis. Ten, předpokládám, znáte. Rád bych však, aby naše přátelství s ním nám bylo k užítku, a k tomu jistě dojde, když sochy světce, které potkáváme, k nám budou mluvit, když porozumíme mlčící soše kazatele, jehož poselství k nám zní i přes propast staletí jako stále aktuální.

Kéž svätý Jan ke svému poselství přidá i svou přímlovu, aby nám pomohl být dobrymi učedníky Krista v dnešní době. Pak i jeho dnešní oslava ponese bohaté plody.

Zdroj: www.cirkev.cz, 16. 5. 2018

Křest – oblečení v Krista – dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

od prvních století křest nazývá také „osvícením“ a pokřtěnému se říká „osvícený“.

Takové je totiž křesťanské povolání: „chodit vždycky ve světle Kristově“ (srov. *Uvedení do křesťanského života, Křest dospělých*, 226; Jan 12,36). Pokud jde o děti, je úkolem rodičů spolu s křesťanskými kmotry a kmotrami opatrovat plamen křesťanské milosti svých maličkých a pomáhat jim vytrvat ve víře (srov. *Obřad křtu malých dětí*, 101). „Křesťanská výchova, která dětem právem náleží – děti mají právo na křesťanskou výchovu –, má především směřovat k tomu, aby děti postupně poznaly záměr Boží vyjádřený v Kristu a tak životem dovršovaly víru, ve které byly pokřtěny.“ (*tamtéž*, Úvod, 3)

Živá přítomnost Krista, kterou v sobě máme opatrovat, bránit a šířit, je lampa, která ozařuje naše kroky, světlo, které orientuje naše rozhodnutí, plamen,

kteřý rozněcuje naše srdce, abychom kráčeli vstříc Kristu, a uschopňuje nás pomáhat tomu, kdo jde s námi, až k nerozlučnému společenství s Kristem. V onen den – říká ještě Apokalypsa – „noc už vůbec nebude ani nebude třeba světla lampy nebo světla slunce, protože Pán Bůh

nás bude ozařovat a budeme kralovat na věčné věky.“ (srov. Zj 22,5)

Slavení křtu končí modlitbou *Otče náš*, která je Božím dětem vlastní. Děti znovu narozené ve křtu totiž obdrží plnost daru Ducha v biřmování a budou mít účast na Eucharistii, až si osvojí, co znamená obracet se k Bohu oslovením „Otče“.

Na závěr těchto katechezí opakuji každému z vás pozvání, které jsem vyjádřil v apoštolské exhortaci *Gaudete et exultate* (č. 15): „Dovol milosti svého křtu přinášet plody na cestě svatosti. Všechno nech otevřené Bohu a s tímto cílem se rozhodni pro Něho, vol Boha stále znovu. Neklesej na mysl, protože máš sílu Ducha Svatého, která to umožňuje, a svátost je v zásadě plodem Ducha Svatého v tvém životě“ (srov. Gal 5,22-23).“

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

„Budu vládnout ve Španělsku“

Nejsvětější Srdce Ježíšovo a jeho „Velký příslib“ pro Španělsko

„Velký příslib“
bl. Bernardu Františkovi
de Hoyos SJ (1733)

Je čtvrtek 14. května léta Páně 1733, slavnost Nanebevstoupení Páně. Mladý, dvaadvacetiletý jezuita, student teologie Bernard František de Hoyos⁽¹⁾ se v jezuitském kostele sv. Ambrože ve Valladolidu ve Španělsku modlí k Nejsvětější Trojici za naplnění svých tužeb ohledně rozšíření úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu ve Španělsku a náhle uslyší, jak mu Ono samo říká: „Budu vládnout ve Španělsku, a to s větším uctíváním než jinde.“ (*Reinaré en España, y con más veneración que en otras muchas partes.*)

Tato událost je jistě mimořádná – je nazývána „Velkým příslibem“ (*Gran Promesa*) –, ale je jen jedním článkem v nesmírně dlouhém a bohatém řetězu úcty k Srdci Páně. Máme tak články tohoto řetězu, které Velkému příslibu předcházejí, a to nejprve v životě Bernarda Františka de Hoyos, který byl v roce 2010 prohlášen za blahoslaveného: to, jak na začátku května roku 1733 čte jednu knihu o Ježíšově Srdci, která před ním otevře duchovní obzor úcty k tomuto Srdci, doposud neznámý, i jeho následná mystická vidění. Sám řekne: Ježíš při těchto viděních „uzavřel a ukryl mé ubohé srdce uvnitř svého Srdce, kde jsem obdivuhodným rozumovým viděním viděl poklady a bohatství Otce uložené v tomto svatostánku.“

Úcta k Srdci Páně
před bl. Bernardem Františkem
de Hoyos

Můžeme však jít ještě více dozadu – k tomu, co předcházelo životním osudům bl. Bernarda Františka de Hoyos, a to především k sv. Markétě Marii de Alacoque: zjevení Nejsvětějšího Srdce Ježíšova právě této svaté řeholnici řádu Navštívení Panny Marie v letech 1673 a 1675 stojí u počátku zvláštní úcty k tomuto Srdci.

V případě tohoto zjevení – jako ostatně v případě ostatních tzv. soukromých zjevení – však nejde o to, že by zde odhalovalo něco doposud neznámého, ale

o pouhé zdůraznění a zvýraznění něčeho, co už je v křesťanském zjevení přítomno. V úctě k Srdci Páně tak můžeme jít ještě více do minulosti, za sv. Markétu Marii de Alacoque: k sv. Bonaventurovi, k sv. Gertrudě a k dalším středověkým světcům a mystikům, k církevním Otcům z prvních křesťanských století a nakonec k Písmu svatému, kde má úcta k Ježíšovu Srdci své nejhlubší a nejpevnější základy. To ukazuje na to, že prvním pramenem je zde věčná láska Boha Otce, která se projevila ve výkupném vtělení jeho jednorozeného a milovaného Syna: v tom, jak se Boží Syn z pouhé lásky stává pro naši spásu v Ježíši Kristu člověkem a obětuje se na kříži.

Cerro de los Ángeles
a sv. Maravillas de Jesús

Vedle článků řetězu úcty k Srdci Páně, které Velkému příslibu bl. Bernardu Františkovi de Hoyos předcházejí, zde máme také články tohoto řetězu, jež ho následují. Zmíňme alespoň, že se bl. Bernardovi podaří rozšířit úctu k Ježíšovu Srdci ve Španělsku, a především skutečnost, že Velký příslib povede k postave-

ní monumentálního pomníku Nejsvětějšího Srdce na místě zvaném *Cerro de los Ángeles* („Vrch andělů“), které je geografickým středem Španělska. Zde španělský král Alfons XIII. v roce 1919 zasvětil Španělsko Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. O pět let později tady sv. Matka Maravillas na základě božské inspirace založí klášter bosých karmelitánek, aby se modlily za Španělsko.

Sv. Matka Maravillas de Jesús,⁽²⁾ kterou můžeme nazvat sv. Terezií z Ávil 20. století, je proniknuta láskou k Ježíšovu Srdci až do morku kostí. Sama píše: „Pán mi dává takovou touhu, abych ho milovala, že během dne nemohu myslet na nic jiného.“⁽³⁾ Téměř fyzicky „cítí“ bolest Nejsvětějšího Srdce a ze všech sil touží a snaží se ho utěšovat a činit zadost za nesčetné urážky, jimiž je zraňováno.

List španělských biskupů (1969)

Když se v roce 1969 slaví padesáté výročí zmiňovaného zasvěcení Španělska Srdci Páně, španělští biskupové píší k této příležitosti svůj společný list.⁽⁴⁾ V něm se také odvolávají na ránu v Ježíšově boku, o níž podává zprávu evangelium sv. Jana: „Jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda.“ (19,34) Je to tatáž rána, do níž po Kristově zmrtvýchvstání vloží svou ruku apoštol Tomáš, jak ho k tomu sám vzkříšený Pán vyzve: „Vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ (Jan 20,27) Všimněme si, že tato rána se po Kristově vzkříšení nezacelila, ale zůstává, ovšem oslavená a zářící jako diamant. Španělští biskupové nazývají proto tuto ránu – spolu s ranami po hřebech na Ježíšových rukou – „stálými znamenímí věčného trvání jeho božské a lidské lásky.“⁽⁵⁾

Španělští biskupové dále ukazují na to, že Ježíšovy rány „jsou znamenímí cesty otevírající se až do nitra Otce. Tomáš, veden jimi, pronikne až do hlubin Bohočlověka: »Pán můj a Bůh můj.« (Jan 20,28) Skrze otevřený bok se stává zjevným a přístupným to nejintimnější z tajemství Boha, který je láska: »Bůh je láska.« (1 Jan 4,16)“⁽⁶⁾

bl. Bernard František de Hoyos

Ježíšovo tělesné srdce

Povzbuzení těmito slovy španělských biskupů chceme i my na chvíli spočinout v kontemplaci, nazírání Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, abychom podle slov apoštola Pavla byli alespoň trochu „schopni pochopit [...] celou tu šířku a délku, výšku i hloubku, poznat Kristovu lásku přesahující všechno poznání.“ (Ef 3,18-19)

Ranou v Ježíšově boku pronikáme nejprve k jeho tělesnému srdci. Ježíš Kristus je pravý člověk, a proto má skutečné tělo, skutečné tělesné srdce, tento důležitý tělesný orgán, jehož tlukot znamená život a jehož zastavení tlukotu znamená smrt. Je to srdce „utvořené Duchem Svatým v lůně panenské Matky“, jak se k němu modlíme v litaních. I když je to skutečné tělesné srdce, lidské srdce, je „nekonečně vznešené“, protože je to lidské srdce Syna, Slova, druhé osoby Nejsvětější Trojice: „Srdce Syna věčného Otce“, „podstatně spojené se Slovem Božím“, jak opět říkáme v litaních.

Ježíšova trojí láska

Už z tohoto důvodu je Ježíšovo lidské srdce – tělesné srdce – hodno úcty klanění. Postupme však dále, vystupme výše, a to nejprve ke Kristově smyslové, citové lásce, již je toto srdce prvním vyjádřením. U nás jsou city často neuspořádané, divoké, což zřejmě vedlo starověké stoické filosofy k názoru, že ideálem je být apatický, bezcitný. V případě Krista se však jedná o lidské city Božího Syna: o city zcela harmonické, překrásné, a přitom nám, lidem, tak blízké.

Postupme však ještě dále, vystupme ještě výše v tom, čeho je Ježíšovo tělesné srdce vyjádřením a symbolem: k lásce Ježíšovy lidské svobodné vůle. A nakonec postupme nejdále a vystupme nejvýše: k Ježíšově božské lásce.

Učení encykliky *Haurietis aquas* (1956)

O této trojí lásce, jejímž je Pánovo srdce ukazatelem a symbolem, také hovoří encyklika *Haurietis aquas* ctihodného papeže Pia XII.⁽⁷⁾ Je to nejdelší a nejvýznamnější církevní dokument o Božském Srdci, který tento velký a svatý papež vydal na sklonku svého života (v roce 1956), takřka jako svou duchovní závěť. V ní te-

dy učí: „Srdce vtěleného Slova se považuje za hlavní ukazatel a symbol oné trojí lásky, kterou božský Vykupitel neustále miluje věčného Otce a všechny lidi. Je tedy především symbolem oné božské lásky, kterou má společnou s Otcem a Duchem Svatým, avšak která se jen v něm, protože je Slovo, které se stalo tělem, ukázala skrze křehké lidské tělo [...]. Mimo to, Kristovo srdce je symbolem oné převroucí lásky, která vltá do jeho duše, představuje převzácnou schopnost jeho lidské vůle [...]. Nakonec – a to způsobem ještě více přímým a přirozeným – je symbolem jeho smyslové lásky, neboť tělo Ježíše Krista, utvořené skrze Ducha Svatého v nečistším lůně Panny Marie, má dokonalou schopnost cítit a vnímat, a to jistě více než všechna ostatní lidská těla.“⁽⁸⁾ Můžeme ještě dodat, že ony tři Ježíšovy lásky se jistě vzájemně odlišují, ale zároveň jsou v podivuhodné harmonii: jsou vzájemně spojeny a vzájemně se pronikají.

Srdce jako symbol všech citů a ctností i celé osoby

Říká se často, že člověk je takový, jaké má srdce. To nám ukazuje na to, že srdce je určitým způsobem vyjádřením celé osoby, neboť láska, jejímž je srdce prvotním symbolem, zaměřuje celou osobu – s duší i tělem – k tomu, co ona považuje za své dobro. „Vždyť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce,“ říká Pán Ježíš (Mt 6,21; srov. Lk 12,34). Nejsvětější Srdce je tedy přímo symbolem a ukazatelem trojí lásky Ježíše Krista, a tím nepřímou i jeho celého, celé božské osoby, která v sobě spojuje jeho božskou a lidskou přirozenost, i všech jeho citů a ctností. Jak řekne opět ctihodný Pius XII., je takřka „shrnutím veškerého tajemství našeho vykoupení“⁽⁹⁾.

Odpověď naší lásky

Nejsvětější Srdce Ježíšovo miluje láskou citovou, volní a božskou – Boží a zároveň lidskou, velmi lidskou – láskou nebeského Otce, všechny lidi i mě osobně. Toto Srdce, „plné dobrotivity a lásky“, vzbuzuje naši důvěru: „Nejsvětější Srdce Ježíšovo, důvěřuji ti!“ Tato „planoucí výheň lásky“ vybízí a dává potřebnou sílu k odpovědi naší lásky, mé lásky: „Nejsvětější Srdce Ježíšovo, hořící láskou ke mně, zapal mé srdce láskou k sobě!“

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Autor si dovoluje si odkázat na svůj článek „Apoštol Nejsvětějšího Srdce Ježíšova: Blahoslavený Bernard de Hoyos SJ“. In: *RC Monitor*, 9 (2012), č. 3, s. 6-7.
- ⁽²⁾ Srov. Antonio Maria Sicari: *Svatí Karmelu*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2011, „Svatá Marie Maravillas od Ježíše“, s. 256-271.
- ⁽³⁾ *Tamtéž*, s. 266.
- ⁽⁴⁾ Jedná se přesně o pastýřský list španělské biskupské konference z 25. května 1969. In: Jesús Iribarren (ed.): *Documentos colectivos del Episcopado español 1870-1974*. Madrid: Biblioteca de Autores Cristianos, 1974, s. 432-442.
- ⁽⁵⁾ *Tamtéž*, s. 434.
- ⁽⁶⁾ *Tamtéž*.
- ⁽⁷⁾ In: AAS, 48 (1956), s. 309-353 (český překlad Leo Hipsch. In: Michal Altrichter [ed.]: *Božské Srdce: Teologická reflexe*. Velehrad: Refugium, 2002, s. 18-50).
- ⁽⁸⁾ *Tamtéž*, s. 327-328.
- ⁽⁹⁾ *Tamtéž*, s. 336.

Vítej, věrný služebníku, opět mezi svými (2)

Na památku návratu ostatků dobrého arcipastýře Josefa Berana do vlasti

Politický vývoj 30. let 20. století, včetně národnostních problémů, zasáhl i do programově univerzalistického prostředí církevních institucí. Beranovo působení, pražský kněžský seminář, nebylo výjimkou. Ve funkci rektora byl Josef Beran představeným jak českých, tak německých seminaristů, pražská Katolická teologická fakulta měla svou českou a německou část. Bohoslovci obou národností koexistovali až do roku 1938 celkem bez potíží, ačkoliv každá skupina přirozeně hájila své zájmy.

Pnutí mezi Čechy a Němci zesilovalo po vzniku Sudetoněmecké strany roku 1935 a jejím rychlém pronikání do širokých vrstev českých Němců. Henleinova strana oslabila a posléze pohltila i křesťanskosociální stranu, dosud státotvornou politickou stranu německých katolíků v Československu. Nutno připomenout, že rektor Josef Beran musel v semináři mírnit obě strany a poukazovat na prvotní duchovní úkoly, které mají bohoslovci plnit. Přitom čelil výtkám a nevráživosti některých studentů z obou jazykových skupin. Národnostní soutěžení až řevnivost pronikaly v některých případech, zejména v závěru 30. let, mezi kandidáty kněžství. Situace v semináři se natolik problematizovala, že kardinál Karel Kašpar ve snaze zamezit další eskalaci konfliktů nařídil seminaristům vykonat před prázdní-

nami v roce 1938 exercicie. Postupně ze strany nadřízených církevních autorit silnětlak na striktní apolitičnost seminaristů jako podmínky jejich dalšího studia. Nový akademický ročník 1938–1939 musel slíbit, že nevstoupí do žádné politické strany, že bude usilovat o společný pokoj a soužití a že se studiem a zbožností bude co nejlépe připravovat na kněžství.

Pozice Josefa Berana nebyla snadná. Ukázalo se jako velmi náročné udržet kázeň mezi bohoslovci, kteří také vnímali politickou realitu své doby a cítili – každý podle své národnosti – potřebu hájit svoji národní věc. V případě Čechů šlo také o obhajobu československé státnosti vůči německé iredentě. Český i německý nacionální, liberální a proticírkevní tisk se na těchto třenicích pokoušel přizívat. Na jedné straně arcibiskup a seminář čelili obviňování nacionalistického *Poledního listu* Jiřího Stříbrného, na druhé straně utíčil na české bohoslovci henleinovský tisk. Rázné usměrnění seminaristů a uklidnění poměrů v domě byly proto v zájmu celé bohovědné fakulty a úspěšné formace budoucího kněžstva.

Přes všechnu snahu a nutné restriktive situace kulminovala následkem mnichovských událostí koncem září 1938. Vedení fakulty doporučilo studentům, kteří po záboru československých pohraničních území přijali říšskoněmecké občanství, aby své

studium dokončili na některé z německých univerzit. Po pohnutých okamžicích se 3. listopadu 1938 vrátili do semináře pouze Češi. Pražský arcibiskup Karel Kašpar rozhodl zkraje následujícího roku o vytvoření zvláštního konviktu pro zbylé německé studenty v českých a moravských diecézích. Za jejich představeného stávil prof. Adolfa Kindermanna.

Po německé okupaci české a moravské části druhé Československé republiky 15. března 1939 projevila o budovu semináře zájem německá armáda. Tehdy došlo k rozdělení české a německé části Katolické teologické fakulty, kdy německé bohoslovci spolu s dalšími německými vysokými školami bylo přičleněno mezi říšskoněmecké univerzity. Po demonstraci u příležitosti výročí vzniku ČSR a po pohřbu zastřeleného studenta Jana Opletala došlo 17. listopadu 1939 k uzavření českých vysokých škol. Probíhalo obsazování vysokoškolských kolejí a odvážení českých studentů do Ruzyně k výslechům. Také arcibiskupský seminář byl obsazen. Němečtí vojáci zde pátrali po zbraních. Dvacet vybraných bohoslovců muselo pod vojenským dozorem odjet do Ruzyně. Večer se vrátili do semináře. Rektor Josef Beran proti zásahu protestoval.

Profesorský sbor české Katolické teologické fakulty nesměl vyučovat, následujícího roku pedagogové nastoupili buď dovolenou, nebo do penze. Studenti pokračovali od listopadu samostudiem. Bylo nutné obnovit řádné studium a přípravu bohoslovců na kněžskou službu. Kordačův seminář však zabralo německé ministerstvo pošt. Nouzovou situaci vyřešil kardinál Karel Kašpar, který zřídil Arcidiecézní bohoslovecké učiliště pražské a umístil jej do arcibiskupské rezidence v Dolních Břežanech. Standardní výuka v semináři, který se stal soukromou školou, začala 15. ledna 1940. Německá pražská katolická fakulta si uchovala univerzitní status v rámci říšskoněmeckého školského systému, zatímco její česká sestra přestala být vysokou školou. Podobné ponížení českému bohoslovci připraví v padesátých letech také komunisté.

Profesorský sbor Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v akademickém roce 1936–1937 (Josef Beran je první zleva v prostřední řadě)

Celosvětová síť modlitby s papežem

V čase válečného běsnění a obav o duchovní a fyzickou existenci národa přišla zdrcující zpráva – 21. dubna 1941 skonal pražský arcibiskup kardinál Karel Kašpar. Odešel otec arcipastýř, na nějž jeho český lid spoléhal a k němuž se v naději přimykával, když svěští představitelé buď opustili vlast, byli zavíráni, popravováni, nebo ztratili úctu českých lidí. Pražská konzistoř pověřila Josefa Berana úkolem promluvit o zesnulém arcibiskupovi v rozhlase. Řečník pojal smuteční projev jako oslavu zvěčnělého církevního knížete a v těžké chvíli apeloval na sebevědomí Čechů. Vatikán po dobu války odolal nátlaku Němců, kteří měli své kandidáty na svatovojtěšský stolec, a ponechal úřad pražského arcibiskupa neobsazen. Za správu Pražské arcidiecéze zodpovídal od 23. dubna 1941 po zbytek války kapitulní vikář Bohumil Opatrný.

Německá správa si byla vědoma toho, že pedagogové kněžského semináře jsou osoby, které svůj intelekt dávají do služby nejen Bohu a církve, nýbrž i svého národa, a že je možné od některých očekávat odpor proti okupaci, nepřátelské projevy v tisku i na kazatelkách, případně i zapojení do odboje. Za protinacistické články byl zatčen významný jezuitský kazatel a publicista Adolf Kajpr, jehož do koncentračních táborů a káznic následovali teologové Jan Merell, Josef Miklík, Josef Arnošt Vykoukal a mnozí další. Okupační orgány znaly protinacistické a české vlastenecké smýšlení rektora Berana i jeho vliv mezi českou inteligencí a oblíbenost v širokých lidových vrstvách. Studia v Římě stačila k Beranovu zařazení mezi věrné kněze, kteří Vatikán nikdy nezaměnil za Berlín. Výsledky na gestapu a výhrůžky zatčením byly neklamným znamením, že teolog je bedlivě sledován a že si má

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.radiovaticana.cz.

ÚMYSLY SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA SVĚŘENÉ CELOSVĚTOVÉ SÍTI MODLITBY S PAPEŽEM (APOŠTOLÁTU MODLITBY) - ČERVEN 2018

VŠEOBECNÝ ÚMYSL:

Sociální síť – aby sociální síť přispívaly k solidaritě a ohleduplnosti vůči druhým i v jejich odlišnosti.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Abychom v různých nesnázích mohli zakoušet dobrotu neselhávajícího Boha.

dát pozor. Jeho svoboda a život byly bezprostředně ohroženy. Jako kněz vystupoval rozvážně, avšak zároveň neohroženě. Když jej požádal bývalý československý důstojník navrátil se z koncentračního tábora o sloužení mše svaté za své kolegy, kteří v táborech zemřeli, neváhal a mši svatou obětoval za zesulé hrdiny. Seminární kostel sv. Vojtěcha byl zcela naplněn důstojníky, kteří v závěru bohoslužby mohutným sborem zapěli Svatováclavský chorál. Jako by celebrant Josef Beran najednou z kazatelny kynul coby polní kaplan, jenž žehná vojínům jdoucím na ztěk. Jasná symbolika, čitelné poselství nejen pro české vlastence, nýbrž i pro Němce.

Josef Beran se – v porovnání s některými zatčenými v začátcích protektorátu – udržel na svobodě poměrně dlouho, až osudná hejdrichiáda smetla i jeho. Během ranní mše svaté 6. června 1942 si pro Berana přišlo gestapo. Bylo zřejmé, že nejde o rutinní výslech. Z Petschkova palá-

ce, sídla gestapa, jej odvezli do věznice na Pankrác a odtud do Malé pevnosti Terezín. V průběhu této rozřazovací anabáze a brutálního zacházení, kdy nebylo jasné, jaký osud dotyčného čeká, zažil Josef Beran měsíc plný nejistoty. Podle zpráv, které k němu pronikly z okolí, usuzoval, že bude popraven. Později vzpomínal s vděkem na Boží milosrdenství a modlitby bližních, které mu udržovaly duchovní sílu a schopnost vzdorovat krajní nepřízni tohoto světa. Nakonec se za Beranem zavřely brány terezínské pevnosti, ocitl se v trestnici pro politické vězně. Ve stavebním komandu rozbíjel kámen na šterk, který byl určen k opravě železniční dráhy. Kvůli nedostatku fyzických sil zvedal kovovou palici jen s naprostým vypětím. S budoucím litoměřickým biskupem a kardinálem Štěpánem Trochou odvážel poté Beran šterk k dalšímu využití na dvoukoláku. Všichni vězňové, kněze nevyjímaje, museli snášet kruté násilí ze strany dozorců i obávaného velitele policejní věznice Heinricha Jöckela. Někteří lágroví sadisté se obzvláště – přednostně, v démonické zášti proti církvi – soustředili na ponižování a týrání duchovních osob. Tím kněží nejednou nesli těžší kříž než civilní vězňové. Poslední srpnový den odjel Josef Beran transportem ze staré vojenské pevnosti do koncentračního tábora v bavorském Dachau. Na kněžských blocích se tam setkal se svými bývalými kolegy ze semináře a kněžské služby.

(Pokračování)

Ve dnech 27. 4. – 28. 4. 2018 se konala v Kolíně nad Rýnem **KONFERENCE O PŘIROZENÉM PLÁNOVÁNÍ RODIČOVSTVÍ S MEZINÁRODNÍ ÚČASTÍ** – nejen účastníků, ale i přednášejících. Pořadatelem konference byla Malteser Arbeitsgruppe NFP.

Mezi přednášejícími byli jak němečtí lékaři, spolupracující na vývoji symptotermální metody, známé pod značkou Sensiplan, tak i odborníci věnující se PPR v zahraničí, a to jak z Evropy, tak i z USA, ale i z Asie či Afriky.

Z České republiky MUDr. Ludmila Lázničková prezentovala výsledky české studie PPR. Celá konference byla pečlivě připravená, s řadou dalších informací, podnětů k zamyšlení pro práci v dané oblasti. Konference přinesla nejen navýšení odbornosti, ale i možnost nových osobních setkání a hledání dalších forem spolupráce.

MUDr. Ludmila Lázničková

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (9)

3. Poselství (První část)

Onen sešit se slovy Panny Marie, který Cornacchiola odevzdal Piovi XII.,⁽¹⁾ se nyní nachází „v jednom z těch archivů, které jsou jako přehluboká a temná studna, do níž padají papíry a kde je již nikdo nemůže uvidět,“ jak v souvislosti s třetím fatimským tajemstvím řekl názorně kardinál Alfredo Ottaviani, když byl zodpovědný za Posvátné officium.⁽²⁾

Text nebyl dodnes zveřejněn a ani není známo, zda se s ním případně po papeži Piovi XII. nějaký další papež seznámil, třebaže jeho obsah je velmi dramatický. Nicméně v prvních letech po zjevení vizionář v různých ústních svědectvích poskytl takové náznaky slov Panny Marie, že můžeme vytušit některá témata poselství. Zvláště první nejvýznamnější pojmy on sám shrnul takto:

„Jsem ta, která jsem v božské Trojici.⁽³⁾ Jsem Panna od Zjevení. Ty mě pronásleduješ, nyní již dost! Vstup do Svatého ovčince, Nebeského dvora na zemi.“

V tajemném propojení mystických duší také sestra Raffaella Sommaová z kongregace sester filipinek⁽⁴⁾ ve škole na ulici Laurentina⁽⁵⁾ slyšela ve snu stejná slova. Příležitost promluvit s Cornacchiolou se jí naskytla 6. června 1947, když šel navštívit své děti, které byly převedeny do této školy, aby byly uchráněny od zmatků a nátlaku, jimž byl jejich otec vystaven. V té chvíli připomněl Bruno větu, kterou mu Panna Maria řekla při zjevení 30. května:

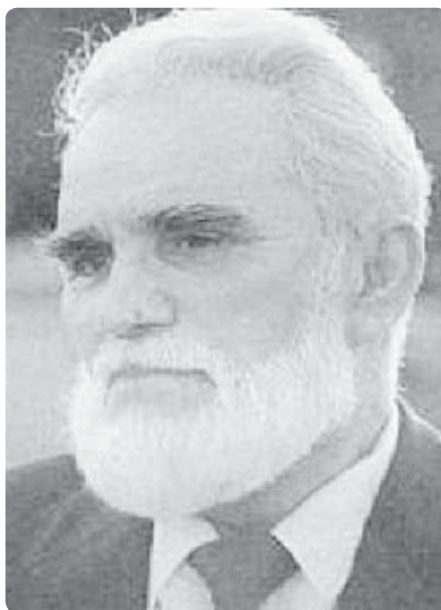
„Běž k mým drahým dcerám, sestřím filipinkám, a řekni jim, aby se modlily za nevěru světa a za nevěřící této čtvrti.“

Hned již toho dne šel a zazvonil na zvonek sester, ale bylo již pozdě, takže se nedočkal žádné odpovědi. Když o tom 6. června referoval matce představené Anně Sistiové, ta o tom dala vědět sestře Raffaele Sommaové; a ona vyprávěla, že měla sen, v němž hlas jednoho kazatele jí vysvětloval, slovo po slově, ony věty řečené Pannou Marií, které v té době nebyly ještě veřejně známy. Porovnala s Cornacchiolou úryvek poselství i jeho vysvětlení, které si poznamenala do sešitu, a shledala, že se přesvědčivým způsobem

shodovaly s Cornacchiolovou zkušeností. Avšak o několik měsíců později, když byla sestra povolána Posvátným officiem, aby zde podala zprávu o tom, k čemu došlo, sešit se ztratil a ona ho nemohla ukázat, aby potvrdila svá slova.

Následně nabral příběh neočekávaný směr. Sestra Sommaová předpověděla, že bude hospitalizována v blázinci (skutečně byla, ale pak byla propuštěna, neboť byla mentálně zcela zdravá), že zemře na rakovinu (byla zasažena zhoubným nádorem a zemřela dne 18. února 1949 ve věku 39 let) a že bude pohřbena na hřbitově trapistů⁽⁶⁾ (tak k tomu také na výslovný příkaz Vatikánu došlo a zdá se, že je to jediný případ na světě, kdy byla žena pohřbena na místě přísné mužské klauzury).

Při její smrti se neshledaly po jejím sešitu žádné stopy. Avšak v roce 1950 byl Bruno pozván, aby měl v přítomnosti mnoha bratří františkánů přednášku v Assisi. Na konci se k němu jeden

Bruno Cornacchiola

z nich přiblížil a řekl mu, že znal již slova, která vizionář připisoval Panně Marii, protože je už předtím četl v sešitku nalezeném před nějakým časem před opatstvím Tre Fontane: v sešitku, který on sám svěřil jednomu spolubratru, knihovnikovi Mezinárodního centra Rytířstva Neposkvrněné,⁽⁷⁾ na ulici San Teodoro v Římě. Cornacchiolovi se podaří

lo ho zde získat a předal jej Posvátnému officiu, avšak ještě předtím si udělal jeho kopii, z níž pocházejí následné hlavní úryvky, dosud nevydané.⁽⁸⁾

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Na konci předchozí druhé kapitoly se psalo o tom, že se vizionář Bruno Cornacchiola v noci 22. července 1947 setkal s papežem Piem XII., kterému přečetl a předal poselství Panny Marie z 12. dubna 1947. [pozn. překl.]
- ⁽²⁾ Posvátné officium bylo nejvyšší kongregací římské kurie, určenou k obraně katolické víry. V roce 1965 byla transformována do současné Kongregace pro nauku víry. Sešit, kam Bruno Cornacchiola zaznamenal poselství Panny Marie, byl tedy předán do archivu této kongregace. Kardinál Alfredo Ottaviani stál v čele kongregace v letech 1953–1968. [pozn. překl.]
- ⁽³⁾ Tato slova Panny Marie budou níže ještě vysvětlena. Určitě nevyjadřují – a ani nemohou vyjadřovat –, že se nejsvětější Panna stává *na úrovni bytí* (čili na ontologické úrovni) součástí samotné Nejsvětější Trojice: Maria je tvorem, i když tak vynikajícím tvorem, a tak je mezi ní a Trojicí nebetyčná a nepřekročitelná propast. Je však na druhé straně nejvyšší omilostněna – je „milostiplná“ –, takže její účast na Božím životě je mimořádně intenzivní a je ze všech tvorů tím nejvznešenějším chrámem Nejsvětější Trojice. Je proto *na úrovni poznání a lásky* tak úzce spojena s Trojjediným Bohem, až lze říci, že „je v božské Trojici.“ [pozn. překl.]
- ⁽⁴⁾ Kongregace řeholních sester, která byla založena v roce 1707 sv. Lucii Filippini a jež se věnuje vyučování dívek. V Itálii, kde se zrodila, je známa po názvem *Maestre Pie Filippini* – „Zbožné učitelky filipinky“ (odtud i jejich zkratka MPF). [pozn. překl.]
- ⁽⁵⁾ Tedy nedaleko od Tre Fontane. [pozn. překl.]
- ⁽⁶⁾ Jak už bylo uvedeno dříve, Tre Fontane je místo, kde se nachází starobylé cisterciácké (trapistické) opatství. [pozn. překl.]
- ⁽⁷⁾ Rytířstvo Neposkvrněné (latinsky *Militia Immacolatae*) je celosvětové mariánské evangelizační hnutí založené sv. Maximiliánem M. Kolbem v roce 1917. [pozn. překl.]
- ⁽⁸⁾ Ty budou uveřejněny příště. [pozn. překl.]

Istanbulská úmluva – co obsahuje a proč ji odmítnout

V minulém čísle Světla jsme otiskli společný list našich biskupů ke schvalování tzv. Istanbulské úmluvy. Jelikož se zdá, že obecná povědomost o tom, co konkrétně Istanbulská úmluva obsahuje a proč je třeba ji odmítnout, je poměrně nízká, předkládám několik postřehů, o co zde jde.

Nejprve je třeba uvést na pravou míru, že se nejedná o dokument některé z institucí Evropské unie, ale o úmluvu Rady Evropy, což je nezávislá organizace fungující obdobným způsobem jako OSN. Tato úmluva je zaměřena na prevenci proti násilí a domácímu násilí, a je tedy známá jako Istanbulská úmluva. S peticí proti její ratifikaci Českou republikou se asi už valná většina ze čtenářů Světla setkala a snad ji i podepsala. K ratifikaci má dojít do konce června tohoto roku. Je třeba vzít na vědomí, že ratifikací úmluvy se Česká republika plně zavazuje k jejímu plnění.

Proti násilí je přece třeba bojovat...

A to je právě základnost tohoto dokumentu. Ten se tváří jako velmi účinná zbraň proti násilí vůči ženám, a to ve všech možných formách. Proto člověk, který s Istanbulskou úmluvou nesouhlasí, je povětšinou automaticky považován za násilníka či přinejmenším za odpůrce práv žen a dětí, které jsou oběťmi daného násilí.

Leč násilí se v této úmluvě prezentuje jako ryze mužská záležitost, kdy žena je obětí a muž agresorem (pomiňme nyní týrání dětí dospělými). Zcela se opomíjí fakt, že role mohou být i obrácené – žena tyranizuje muže. Že takové případy existují, o tom snad nikdo soudný nepochybuje. Konečně i na obrazovkách našich televizorů bylo možné v nedávné době zhlédnout o tom dokument. Tato skutečnost se však v Úmluvě zcela pomíjí, takže logicky z toho plyne, že pouze muž je jediným možným agresorem... Tím se ovšem Úmluva stává velice nebezpečným právním nástrojem, protože zastání se týrání muži zřejmě definitivně nedočkají.

Odstranění genderově nevyvážených předsudků

Další závažná skutečnost obsažená v Úmluvě. Místo komentáře zde uvedu jen několik míst z dokumentu (stranami

se zde rozumí smluvní strany, nikoliv politické strany):

„Strany podniknou nezbytná opatření pro podporu sociálních a kulturních vzorců chování žen a mužů s cílem vymýtit předsudky, zvyky, tradice a další praktiky, jež jsou založeny na předpokladu podřízenosti ženy anebo na stereotypním pojmání rolí žen a mužů.“ (Úmluva, Článek 12 – Obecné závazky, str. 7)

„Tam, kde to bude vhodné, podniknou strany kroky k tomu, aby ve formálních osnovách na všech úrovních vzdělávání existoval materiál k tématům, jako je rovnoprávnost žen a mužů, nestereotypní genderové role, vzájemný respekt, nenásilné řešení konfliktů v mezilidských vztazích, genderově podmíněné násilí vůči ženám a právo na osobní integritu, to vše uzpůsobeno rozvíjejícím se schopnostem žáků.“ (Článek 14 – Vzdělání, str. 8)

V praxi to bude znamenat pouze to, že z našich peněz si zaplatíme produkt, který zničí tradiční, Bohem daný řád lidské společnosti, protože:

„Strany vydělí přiměřené finanční a lidské zdroje pro náležité uplatňování integrované politiky, opatření a programů zaměřených na prevenci a potírání veškerých aktů násilí spadajících do působnosti této úmluvy, a to i těch, jež zajišťují nevládní organizace a občanská společnost.“ (Článek 8 – Finanční zdroje, str. 6)

Speciální opatření

Některé formulace obsažené v Úmluvě jsou zavádějící a mohou se vykládat různým způsobem:

„Speciální opatření, jichž by bylo zapotřebí pro prevenci a ochranu žen před genderově podmíněným násilím, nebudou v intencích této úmluvy považována za diskriminaci.“ (Článek 4 – Základní práva, rovnost a nediskriminace, str. 5)

„Strany učiní nezbytná legislativní či jiná opatření pro zřízení dostatečného počtu vhodných a snadno přístupných příbytků, které by poskytovaly útočiště, a ty by měly proaktivně nabízet obětem, obzvláště

tě ženám a dětem.“ (Článek 23 – Příbytky, str. 10)

Podobných formulací najdeme v dokumentu více. Nabízí se otázka, co se myslí oněmi speciálními opatřeními a zda třeba v případě dětí nehrozí jejich odebrání rodičům a umístování do útočištných příbytků, a to třeba z důvodu špatné ideologie genderové výchovy, jak se uvádí např. v již citovaném článku 14?

Expertní skupina s neomezenou mocí?

Obavy vzbuzuje i článek 66, který dává do rukou hrstky lidí téměř neomezenou moc při kontrole plnění Istanbulské úmluvy, a to na území kteréhokoliv státu, jenž Úmluvu ratifikuje:

„Expertní skupina pro potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (dále v textu „GREVIO“) bude monitorovat naplňování této úmluvy stranami. GREVIO se bude skládat z nejméně 10 a nejvíce 15 členů disponujících širokou škálou odbornosti a zastupujících obě pohlaví a různé regiony. [...] Volba členů GREVIO bude založena na následujících principech: a) budou voleni transparentním postupem mezi vybranými osobnostmi vysoce morálního charakteru, uznávanými pro své kompetence v oblasti lidských práv, rovnosti pohlaví, násilí vůči ženám a domácího násilí nebo pomoci a ochrany obětem, anebo které prokázaly profesní zkušenost v oblastech spadajících do působnosti této úmluvy... [...] e) budou zastávat své funkce samostatně a budou při jejich výkonu nezávislí a nestranní a schopní efektivně vykonávat své povinnosti. [...] Členové GREVIO a další členové delegací konající návštěvu v jednotlivých zemích, v souladu s článkem 68, odstavce 9 a 14, budou požívat privilegií a imunity stanovené v dodatku této úmluvy.“ (Článek 66 – Expertní skupina pro potírání násilí vůči ženám a domácího násilí, str. 21)

A zmíněný dodatek uvádí:

„Členové GREVIO a další členové delegace budou během návštěvy země při vý-

konu svých funkcí v souvislosti s přípravou a uskutečněním návštěvy a také následně po této návštěvě a při cestování v souvislosti s těmito funkcemi využívat následujících privilegií a imunit: a) imunity vůči zatčení a držení ve vazbě a vůči zabavení osobních zavazadel, imunity vůči jakémukoli druhu právních postupů v souvislosti se slovy pronesenými či napsanými a činy uskutečněnými v rámci výkonu své funkce; b) vyloučení jakéhokoli omezení svobody pohybu při odjezdu a návratu do země jejich trvalého pobytu a při vstupu a odjezdu ze země, kde vykonávají své funkce, a také jakékoli cizí registrace v zemi, kterou navštěvují nebo již při výkonu svých funkcí projíždějí.“ (Dodatek – Privilegia a imunity (článek 66), str. 27)

Jak se praví dále, budou de facto požívat veškerých výhod, jaké mají zástupci vlád cizích zemí...

Opravdu chceme žít pod cizí vládou?

Jak z uvedeného vyplývá, podpisem Istanbulské úmluvy se dobrovolně odevzdáváme do náruče evropské vlády, jež bude mít v ruce účinný právní nástroj k tomu, aby ovlivňovala vnitřní politiku kterékoliv země, která Úmluvu ratifikuje. Nehledě na to, že se zavazuje taková země k financování veškeré mašinérie s naplňováním Úmluvy spojené. Ale především: zavazujeme se k možnosti změnit přirozený řád lidské společnosti v naší zemi, a to v přímém rozporu s Božím řádem. Je třeba, byť na poslední chvíli, napnout veškeré své síly – právní, mediální, duchovní – k tomu, abychom se nestali otroky něčeho, co lze svým způsobem považovat za ďábelské.

Komu by uvedené argumenty nestačily, může si přečíst na internetu celé znění Istanbulské úmluvy (<https://rm.coe.int/1680462471>). A navíc: Česká republika takovou smlouvu nepotřebuje, protože již v roce 2006 vyšel zákon na ochranu před domácím násilím (č. 135/2006 Sb.), který je dostatečným a funkčním právním nástrojem, jež naše země má.

Udělejme tedy s pomocí Boží vše pro to, abychom budoucím generacím zanechali svobodnou zemi, která ctí přirozené lidské hodnoty a není znásilňována falešnými ideologiemi, jež ve skutečnosti činí člověka otrokem těchto ideologií.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

domu – bylo to za velekněze Abiataru – a jedl posvátné chleby, které směji jíst jenom kněží, a dal i své družině?“ A řekl jim: „Sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou!“ (Ježíš) opět vstoupil do synagogy. Byl tam člověk s ochrnutlou rukou. Dávali (na Ježíše) pozor, zdali ho uzdraví v sobotu, aby ho mohli obžalovat. On tomu člověku s ochrnutlou

rukou řekl: „Vstaň, pojď doprostřed.“ Pak se (farizeů) zeptal: „Smí se v sobotu jednat dobře, anebo zle? Život zachránit, anebo zabít?“ Ale oni mlčeli. Zarmoucen nad zatvrzelostí jejich srdce, rozhlédl se po nich s hněvem a řekl tomu člověku: „Vztáhni svou ruku!“ Vztáhl ji, a ruka byla zase v pořádku. Farizeové šli ihned ven a s herodovci se proti němu radili, jak by ho zahubili.

Sv. Jan Nepomucký a sv. Cyril a Metoděj na nových vatikánských známkách

Svatý Jan Nepomucký na pozadí Hradčan a Karlova mostu se objevil na jedné ze dvou známek vydané vatikánským filatelistickým úřadem v rámci série Evropa 2018 s tématem „Mosty“. Jejich autorem je italský umělec Stefano Morri. Český patron se v této nové emisi stal protějškem sv. Petra, který je – jakožto „pontifex“ – patronem stavitelů mostů. Vyobrazení knížete apoštolů doplňuje pohled na Andělský most v Římě. K dějinám našich zemí se váže také další nová vatikánská známka. U pří-

ležitosti 1150. výročí uznání staroslověnštiny za čtvrtý liturgický jazyk vedle hebrejštiny, řečtiny a latiny byla vydána známka se sv. Cyrilem a Metodějem, jak přicházejí do Říma a předávají papeži Hadriánu II. relikvie sv. Klimenta a překlady evangelií do staroslověnštiny. Vyobrazení se inspirovalo mozaikami z baziliky S. Maria Maggiore a kodexem z 10. století (kodex Zographensis) obsahujícím jeden z prepisů překladu evangelií do staroslověnštiny.

Podle www.radiovaticana.cz

Z Apoštolátu modlitby se stalo papežské dílo

Jak informoval vatikánský list L'Osservatore Romano (27. 3. 2018), papež František ustanovil *Celosvětovou síť modlitby* papežským dílem s právním sídlem v Městském státě Vatikán a schválil její nové stanovy. O této změně informoval Tovaryšstvo Ježíšovo v dopise, datovaném 10. dubna 2018, arcibiskup Angelo

Becciu, substitut Státního sekretariátu Svatého stolce. Apoštolát modlitby s papežem působí v 98 zemích a v poslední době svou činnost obohatil o měsíční videoposelství s papežem a modlitební platformu na papežovy úmysly.

Podle www.radiovaticana.cz

Kardinál Piacenza: Mladí lidé nehledají snadná řešení

„Kněz musí být přesvědčen o důležitosti zpovědi,“ řekl kardinál Mauro Piacenza na sympoziu Apoštolské penitenciárie, které se konalo v dubnu letošního roku. Vrchní penitenciář tak poukázal na velkou výzvu, před níž stojí církev v souvislosti s říjnovým zasedáním biskupské synody o mládeži. Tématem zmíněného sympozia byl totiž právě vztah mládeže ke svátosti smíření a kardinál Piacenza v této souvislosti Vatikánskému rozhlasu řekl: „Především kněz musí být přesvědčen o roli a důležitosti zpovědi. Je třeba se poně-

kud osvobodit od populárních názorů, podle nichž mladí lidé očekávají, že se k nim bude mluvit výlučně jejich jazykem. Na pastorační rovině musejí kněží mluvit jazykem našeho Pána Ježíše Krista. Netřeba přistupovat k výprodeji evangelia a umenšovat svědeckví svatých. Je třeba poukazovat na velké věci, napomáhat mladým k růstu kladením evangelních požadavků. Je třeba se mládeži přiblížit, ale nikdy přitom nerezignovat na evangelium. Mládež nehledá snadná řešení, tančící reholnice nebo pouliční kněze.“

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 27. 4. 2018

Pondělí 4. 6. 2018

6:05 Klapka s ... (20. díl): Bohuslavem Cihlou **7:05** Dana **7:30** Buon giorno s Františkem **8:35** Pomoc má mnoho tváří **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Exit 316 MISE: Skrývaná identita **9:40** Vzlétněte vysoko: Debata o mladých lidech nejen v církvi **10:10** Pan rektor **11:15** V pohorách po horách (45. díl): Nad Maráskem – Brdy **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Lednický park vypravuje **13:15** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (27. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:35** Devítka na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: Mgr. Dagmar Tisovská (2. díl) **15:10** Otec Ivan **15:35** V souvislostech (232. díl) **16:00** Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Naplňte džbány vodou **17:40** Ars Vaticana (21. díl) **17:50** Můj Bůh a Walter: Historie církve **18:10** Víra do kapsy [P] **18:25** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:30** Bible pro nejmenší: Abram **18:40** Terra Santa news (296. díl): 30. 5. 2018 **19:00** Mwebare kwija – Klinika v buši **19:20** ARTBITR – Kulturní magazín (58. díl): O Wimu Wendersovi **19:30** Můj chrám: Patrik Kunčar, Uherský Brod, farní kostel Neposkvrněného početí Panny Marie [P] **20:00** Biblická studna [L] **21:05** UNITED Report (7. díl): Růst **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Kulatý stůl: Manželství v 21. století? **23:40** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **0:20** Noční univerzita: P. Vlastimil Kadlec – Budete mým lidem a já vašim Bohem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 5. 6. 2018

6:05 Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Koubským, 2. díl **6:50** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech (232. díl) **9:40** Můj Bůh a Walter: Historie církve **10:00** Muzikanti, hrajte **10:30** Noční univerzita: P. Vlastimil Kadlec – Budete mým lidem a já vašim Bohem **11:10** Léta letí k andělům (18. díl): Dana Němcová – chartistka **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (21. díl) **13:00** Od Františka k Františkovi **13:40** V pohorách po horách (45. díl): Nad Maráskem – Brdy **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Bez hábitu: Redemptoristé **15:35** Královna a Matka Chorvatů **16:25** Kulatý stůl: Manželství v 21. století? **18:00** Noeland (40. díl) **18:25** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:30** Bible pro nejmenší: Izák a Rebeka **18:35** Hermie a neposlušná včela Buzby **19:15** Hovory z Rekovic: Richard Konkolski (1. část) [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (963. díl): 5. 6. 2018 [P] **20:00** Výpravy do divočiny: Ptačí světy [L] **21:05** Bazilika s tajemným světlem (2. díl) **21:15** Řeckokatolický magazín (159. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** P. Vojtěch Kodet – Tajemství Božího království: Podobenství o nepoctivém správci (Lk 16,1–9) **22:45** Cvrlikání (50. díl): Jarda Svoboda **0:00** Terra Santa news (296. díl): 30. 5. 2018 **0:20** Nárožní kámen **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 6. 6. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny (963. díl): 5. 6. 2018 **6:25** Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa – Naplňte džbány vodou **8:05** Misie skrze svědectví – Slovensko **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ars Vaticana (21. díl) **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:40** UNITED Report (7. díl): Růst **11:05** Můj chrám: Patrik Kunčar, Uherský Brod, farní kostel Neposkvrněného početí Panny Marie **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Koncert kapely Žalman a spol. aneb Žalman slaví sedmdesát **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: P. Doc. Ing. Miloš Raban, Th.D. **15:15** Česká věda **15:30** ARTBITR – Kulturní magazín (58. díl): O Wimu Wendersovi **15:40** Víra do kapsy **16:00** Zpravodajské Noeviny (963. díl): 5. 6. 2018

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

16:20 Cvrlikání (50. díl): Jarda Svoboda **17:30** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **18:05** Exit 316 MISE: Skrývaná identita **18:30** Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau **18:35** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:40** Kříž nebo meč **19:30** Terra Santa news (297. díl): 6. 6. 2018 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andělům (25. díl): Jan Hanák – kněz **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: Katka Lachmanová – Modlitba za místa postižená zlem **23:45** Generální audience Svatého otce **0:15** Ohlédnutí za návratem kardinála Berana do vlasti **1:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 7. 6. 2018

6:05 Klapka s ... (93. díl): Michaela Záhorská **7:10** Sekce pro mládež ČBK **7:35** Žijeme mezi vámi **8:00** Terra Santa news (297. díl): 6. 6. 2018 **8:20** P. Vojtěch Kodet – Tajemství Božího království: Podobenství o nepoctivém správci (Lk 16,1–9) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Kulatý stůl: Manželství v 21. století? **10:55** Hovory z Rekovic: Richard Konkolski (1. část) **11:10** Řeckokatolický magazín (159. díl) **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [P] **12:50** V pohorách po horách (45. díl): Nad Maráskem – Brdy **13:00** Muzikanti, hrajte **13:30** Generální audience Svatého otce **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Bez hábitu: Kongregace sester Matky Božího milosrdenství **15:30** Zambijský Bambo **16:00** Zpravodajské Noeviny (963. díl): 5. 6. 2018 **16:25** Ohlédnutí za návratem kardinála Berana do vlasti **18:00** Vzlétněte vysoko: Debata o mladých lidech nejen v církvi **18:30** Bible pro nejmenší: Ráchel **18:35** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:40** Vezmi a čti: Květen 2018 **19:00** Večeře u Slováků: 10. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (964. díl): 7. 6. 2018 [P] **20:00** Jak potkávat svět (61. díl): Prague Cello Quartet [P] **21:20** Ars Vaticana (22. díl) **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Pomoc má mnoho tváří **0:30** Zpravodajské Noeviny (964. díl): 7. 6. 2018 **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 8. 6. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny (964. díl): 7. 6. 2018 **6:25** Můj chrám: Patrik Kunčar, Uherský Brod, farní kostel Neposkvrněného početí Panny Marie **6:45** Kostel sv. Vincenta de Paul Bratislava – Ružinov **7:05** Noční univerzita: Katka Lachmanová – Modlitba za místa postižená zlem **8:40** Víra do kapsy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (27. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **9:40** Bazilika s tajemným světlem (2. díl) **9:55** Biblická studna **10:55** Skryté poklady: Christian **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Děti Tsunami **13:05** Ars Vaticana (22. díl) **13:15** Léta letí k andělům (25. díl): Jan Hanák – kněz **13:35** Devítka na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: Ing. Vít Janků **15:20** Misionář pod sopkou **15:55** Zpravodajské Noeviny (964. díl): 7. 6. 2018 **16:15** U VÁS aneb Festivalové kukátko (25. díl): Tři mušketýři – V. Volavý **17:20** Výpravy do divočiny: Ptačí světy

18:25 Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:30** Bible pro nejmenší: Konečně doma **18:40** Česká věda [P] **19:00** Kmochův Kolín 2018: Společný koncert kolínských orchestrů a slavnostní zahájení [L] **20:35** V pohorách po horách (45. díl): Nad Maráskem – Brdy **20:45** Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Koubským, 2. díl **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Večeře u Slováků: 10. neděle v mezidobí **22:30** Outdoor Films se Zdeňkem Gařkem (69. díl): Kavkaz **0:05** Missio magazin: Květen 2018 **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 9. 6. 2018

6:05 Terra Santa news (297. díl): 6. 6. 2018 **6:25** Ecce homo **7:00** Zpravodajské Noeviny (964. díl): 7. 6. 2018 **7:20** Výpravy do divočiny: Ptačí světy **8:25** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **8:30** Noeland (40. díl) **8:55** Hermie a neposlušná včela Buzby **9:35** Můj chrám: Patrik Kunčar, Uherský Brod, farní kostel Neposkvrněného početí Panny Marie **9:55** Vzlétněte vysoko: Debata o mladých lidech nejen v církvi **10:25** Můj Bůh a Walter: Temné legendy **11:00** UNITED Report (7. díl): Růst **11:25** Exit 316 MISE: Skrývaná identita **11:45** Víra do kapsy **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Hovory z Rekovic: Richard Konkolski (1. část) **14:30** Jak potkávat svět (61. díl): Prague Cello Quartet **16:00** Večeře u Slováků: 10. neděle v mezidobí **16:25** Links, rechts, Krejčí, švec! MFF Strážnice 2017 **18:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (28. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **18:25** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:30** Bible pro nejmenší: Konečně doma **18:35** Salesiáni v Brazílii **18:55** V pohorách po horách (46. díl): Toulcovy maštale – Českomoravská vrchovina [P] **19:05** Bazilika s tajemným světlem (3. díl) [P] **19:15** Světlo pro Evropu (4. díl): Mezináboženský dialog [P] **19:30** V souvislostech (233. díl) [P] **19:50** Kmochův Kolín 2018: Koncert dechové hudby Gloria [L] **21:00** Kmochův Kolín 2018 [L] **22:35** Řeckokatolický magazín (159. díl) **22:50** Biblická studna **0:00** Cesta k andělům (22. díl): Otmar Oliva – výtvarník **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 10. 6. 2018

6:05 Ars Vaticana (22. díl) **6:15** Hrdinové víry (9. díl): Štěpán Trochta **7:20** Potkal jsem Boha v temnotě **7:50** ARTBITR – Kulturní magazín (58. díl): O Wimu Wendersovi **8:00** Řeckokatolický magazín (159. díl) **8:20** Hovory z Rekovic: Richard Konkolski (1. část) **8:35** Jak potkávat svět (61. díl): Prague Cello Quartet **10:00** Večeře u Slováků: 10. neděle v mezidobí **10:30** Mše svatá z festivalu Slezská Lilie 2018: Ostrava-Kunčičky [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (233. díl) **12:40** Světlo pro Evropu (4. díl): Mezináboženský dialog **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:35** Cesta k andělům (22. díl): Otmar Oliva – výtvarník **14:30** Muzikanti, hrajte **15:00** Noční univerzita: Katka Lachmanová – Modlitba za místa postižená zlem **16:40** Bazilika s tajemným světlem (3. díl) **16:50** Paprsek Boží lásky – Kosovo **17:15** P. Vojtěch Kodet – Tajemství Božího království: Podobenství o svatební hostině (Mt 22,1–14; Lk 14,7–24) [P] **17:55** Sedmihlásky (33. díl): V Strakonících za oltářem **18:00** Noeland (41. díl) **18:30** Hermie a Stanley na táboře **19:05** UNITED Report (7. díl): Růst **19:30** Exit 316 MISE: Krása v nesnážích [P] **20:00** Má vlast: Dubí u Teplíc **21:10** V souvislostech (233. díl) **21:35** Dejte nám křídla (4/5) [P] **22:35** Výpravy do divočiny: Ptačí světy **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **0:45** Ars Vaticana (22. díl) **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 4. 6. o 13:30 hod.:
V škole Ducha
(Jozef Luscoň SDB: Krása Panny Márie)

Záznam prednášky z duchovno-ozdravného pobytu v Kúpeľoch Nimnica.

Utorok 5. 6. o 17:30 hod.:
Doma je doma
(Odvážny rok – 02H milovať)

Duchovná príprava na P18 a SDM v Paname Odvážny rok vstupuje do svojej poslednej – deviatej – časti katechézou o odvahe milovať. V centre pozornosti Paliho Danka a jeho hostí stojí plačúca Mária Magdaléna s veľkou dávkou odvahy...

Streda 6. 6. o 21:50 hod.:
Fatimské poslanstvo 5 (dokument)

Miniséria spoločnosti EWTN o Fatimskom poslanstve. Sto rokov nasledujúcich po fatimských zjaveniach môžeme označiť za storočie kresťanských mučeníkov, keďže kresťanstvo čelilo najhoršiemu prenasledovaniu od čias Rímskej ríše.

Štvrtok 7. 6. o 21:10 hod.:
Poltón klub
(Dominika Gurbaľová)

Worshipová a gospelová speváčka z Košíc. Zložila hudbu k najnovšiemu predstaveniu tanečného divadla ATak Dávid, hudobne spolupracuje aj na projekte Odvážneho roka... Moderujú Jerguš a Maruš.

Piatok 8. 6. o 16:55 hod.:
„Prelomové“ ticho (dokument)

Film «Prelomené ticho» poukazuje na hľadanie pokoja z pohľadu benediktínskeho mnícha Alberta. Postupne sa zamýšľa nad tým, čo je pokoj vo všeobecnosti, čo ho charakterizuje a čo pokoj znamená pre neho osobne.

Sobota 9. 6. o 20:30 hod.:
Abrahám 1/2 (film)

Film rozpráva o živote starozákonného patriarchu Abraháma a je tematicky spätý nielen so zrodom náboženstiev, ale aj s postupným zjednocovaním a formovaním palestínskych kmeňov v jeden národ izraelský.

Nedeľa 10. 6. o 10:00 hod.:
Svätá omša zo Spišskej Kapituly

Priamy prenos svätej omše súvisiaci s Týždňom Slovenskej katolíckej charity, celebruje Mons. Štefan Sečka, diecézny biskup.

SETKÁNÍ RODINY NEPOSKVRNĚNÉ při příležitosti 160. výročí lurdských zjevení se uskuteční **v sobotu 23. června 2018 v kostele Panny Marie, Matky církve v Turzovce – na Živčákově hoře.**

Program: 10.15 hod. promluva P. Ondřeje Sabó MSSCC – téma: Panna Maria – vzor našeho putování • **10.30 hod. slavnostní mše svatá se zasvěcením se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie** – hlavní celebrant: J. E. Mons. Tomáš Galis, žilinský biskup • 14.00 hod. modlitba rozjímavého růžence • 14.30 hod. adorace s požehnaním nemocných a závěrečným eucharistickým požehnaním. Srdečně Vás zveme a těšíme se na setkání s Vámi. Duchovně se budete moci s námi spojit prostřednictvím Rádía Lumen. Přímý přenos ze setkání začne v 10 hodin a bude pokračovat do 12 hodin.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
2. – 9. ČERVNA 2018

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 3. 6.		PO 4. 6.		ÚT 5. 6.		ST 6. 6.		ČT 7. 6.		PÁ 8. 6.		SO 9. 6.			
Antifona	812	912	826	928	1708	1924	857	961	873	978	772	870	1653	1870		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	1708	1925	857	962	873	978	772	870	1653	1870		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	773	871	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	813	914	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1710	1926	861	966	877	983	773	871	1654	1871		
Antifona k Zach. kantiku	697	787	831	933	1710	1927	861	966	877	983	774	872	1384			
Prosby	817	917	831	933	1711	1927	861	966	878	983	774	872	1655	1872		
Závěrečná modlitba	697	787	832	934	1387	1554	1388	1555	878	984	774	873	1384			
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	1264	1402	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	775	873	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	1265	1403	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	775	873	913	1022		
Závěrečná modlitba	697	787	835	938	851	955	865	970	882	988	774	873	913	1022		
Nešpory:																
	SO 2. 6.															
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1714	1932	867	972	768	866	776	874	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	769	866	776	875	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	769	867	776	875	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1717	1934	871	976	771	869	778	877	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	697	787	698	787	840	943	1717	1935	871	977	771	869	779	877	698	788
Prosby	811	911	826	927	841	944	1718	1936	872	977	771	869	779	877	918	1028
Záv. modlitba	697	787	697	787	841	944	1387	1554	1388	1555	774	873	774	873	698	788
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379	1238	1374

Liturgická čtení
Neděle 3. 6. – 9. neděle
v mezidobí

1. čt.: Dt 5,12–15

Ž 81(80),3–4.5–6ab.6c–8a.10–11ab

 Odp.: 2a (*Plesejte Bohu, který nám pomáhá.*)

2. čt.: 2 Kor 4,6–11

Ev.: Mk 2,23–3,6

Pondělí 4. 6. – ferie

1. čt.: 2 Petr 1,2–7

Ž 91(90),1–2.14–15ab.15c–16

 Odp.: srov. 2b (*Bože můj, v tebe doufám.*)

Ev.: Mk 12,1–12

Úterý 5. 6. – památka
sv. Bonifáce

1. čt.: 2 Petr 3,12–15a.17–18

Ž 90(89),2.3–4.10.14+16

 Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!*)

Ev.: Mk 12,13–17

Středa 6. 6. – nezávazná
památka sv. Norberta

1. čt.: 2 Tim 1,1–3.6–12

Ž 123(122),1–2a.2bcd

 Odp.: 1a (*K tobě, Bože, zvedám své oči.*)

Ev.: Mk 12,18–27

Čtvrtek 7. 6. – ferie

1. čt.: 2 Tim 2,8–15

Ž 25(24),4–5ab.8–9.10+14

 Odp.: 4a (*Ukaž mi své cesty, Hospodine!*)

Ev.: Mk 12,28b–34

Pátek 8. 6. – slavnost
Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

1. čt.: Oz 11,1.3–4.8c–9

Iz 12,2–3.4bcd.5–6

 Odp.: 3 (*S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.*)

2. čt.: Ef 3,8–12.14–19

Ev.: Jan 19,31–37

Sobota 9. 6. – památka
Neposkvrněného Srdce Panny Marie

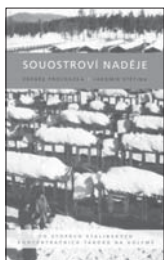
1. čt.: Iz 61,9–11

1 Sam 2,1.4–5.6–7.8abcd

 Odp.: srov. 1a (*Mé srdce jása v Bohu, mém spasiteli.*)

Ev.: Lk 2,41–51

SVĚDECTVÍ DOBY

SOUOSTROVÍ NADĚJE

Zdeněk Procházka, Jaromír Štětina

Na začátku 90. let 20. století se vypravil novinář Jaromír Štětina s dalšími dobrodruhy po stopách pracovních táborů a zbylých gulagů na Dálném východě k řece Kolymě. Co vše zažili, viděli a slyšeli, napsali do této útlé knižky. Obsahuje rozhovory s lidmi, kteří přežili 10, 15 nebo i 20 let v gulagu a pak byli nuceni žít ve vyhnanství zde za polárním kruhem. Bylo to jen krátké časové období, kdy byly otevřeny a zpřístupněny tyto tábory hrůzy a smrti. Nyní se v tichosti likvidují a v okruhu 80 km je zakázaná zóna. Kniha obsahuje i tři strany vysvětlivek, zkratk a táborového slangu.

Ergo Brauner, s. r. o. • Brož., 130x210 mm, 124 stran, 135 Kč

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

PŘÁTELSTVÍ S KRISTEM

Robert Hugh Benson • Z angličtiny přeložila Helena Věpreková • Odpovědný redaktor Michal Šabatka

Přátelství s Kristem je nejlepším Bensonovým duchovním dílem, které je napsáno s vášnivým a vřelým zápallem, tak intenzivně přítomným v krátkém autorově životě. Jedná se o vskutku opravdovou duchovní četbu, jejímž cílem je sytit, prohloubit, rozšířit a obohatit víru. Autor nás vybízí, abychom se stali Kristovými přáteli, abychom jej našli ve svých srdcích a v mnoha způsobech, v nichž nám Kristus vychází v ústrety:

církev, kněz, Eucharistie, světci, hříšníci, obyčejní lidé nebo ti, kdo trpí. Kniha představuje způsoby, kterými každý může prohloubit svůj vztah k Božimu Synu, a ukazuje, jak Kristus působí v duši těch, kteří ho hledají skrze jeho veřejný život a historické skutečnosti nacházející se v evangeliu.

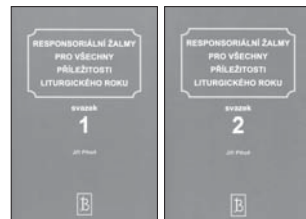
*Axis - spolek pro dobrou literaturu
Brož., 115x184 mm, 168 stran, 175 Kč*

K LITURGII

**RESPONSORIÁLNÍ ŽALMY PRO VŠECHNY
PŘÍLEŽITOSTI LITURGICKÉHO ROKU • SVAZEK 1 A 2
Jiří Plhoň**

Soubor sestává ze dvou svazků o celkovém rozsahu 800 stran. Jeho obsahem jsou zhudebněné responsoriální žalmy (včetně těch, jež jsou převzaty z jiných biblických spisů) pro všechny liturgické příležitosti, s nimiž se počítá v mešních lecionářích (neděle i všední dny liturgického roku, vlastní i společné texty pro svátky svatých, mše spojené s určitými obřady, votivní mše a mše za zemřelé) a v *Obřadech pokání* (společné slavení svátosti smíření a kající pobožnosti). Pro některé významné příležitosti je dále připojeno čtyřhlasé zpracování odpovědi i žalmových veršů pro smíšený sbor (ad lib. s doprovodem varhan). První svazek je opatřen částečným orientačním rejstříkem; druhý svazek obsahuje celkový rejstřík spolu s přehledem žalmových odpovědí.

*Jiří Brauner - Kartuziánské
vydavatelství a nakladatelství
2 svazky • Váz., A4,
400 + 400 stran, 890 Kč
(prodejné pouze jako komplet)*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bídy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz; Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjevních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádáné neověřené příspěvky nevracíme.